

Kl. 12.55

Så kan vi tage et sidste eksempel, det er et rigtig slemt et. Det er en palæstinenser, født i 1938, har været her siden 1990, dvs. altså i 14 år, statsløs. Der vil jeg læse op, hvad der står om ham i udtalelsen fra speciallægen i psykiatri: Han har haft fire brødre, der er døde i kampen. Da han selv også var engageret i politik og var i overensstemmelse med Arafats parti, blev han forfulgt og taget til fange og flere gange truet med henrettelse. Man stillede simpelt hen an til fire skinhenrettelser, hvilket er en forfærdelig traumatiserende oplevelse.

Hjemme blev huset gang på gang ransaget, og børnene og konen blev udsat for vold fra myndighedernes side. Han var selv i fængsel i et halvt år, hvor han blev udsat for så vel fysisk som psykisk tortur, og siden det har han haft svære søvnforstyrrelser, depressioner, flashback og nedsat irritationstærskel, så han reagerer voldsomt på lyde eller pres af forskellig art, så der ofte opstår konflikter i dagligdagen.

Man kan konkludere, at ud over de svære legeomlige lidelser er han lidende af et udtalt post-traumatisk stressyndrom, PTSD-syndrom, med de karakteristiske symptomer, som er så invaliderende, at det gør det umuligt for ham at kunne tilegne sig nogen form for indlæring og slet ikke det danske sprog. For øvrigt er han jo også 63 år og fylder 64 år, så det er begrænset, hvad han overhovedet vil være i stand til at klare.

Denne her person skal naturligvis heller ikke have dispensation fra sprogrkravet, vel? Han har jo bare været udsat for tortur, konen er blevet udsat for vold, børnene er blevet udsat for vold. Nej, ingen dispensation.

De her eksempler skal man huske på, når man oplever en minister eller andre fra regeringspartierne, der stiller sig herop og siger, at er folk udsat for tortur, så er der jo mulighed for dispensation.

Nej, der er ikke mulighed for dispensation, for når de siger kommer frem i udvalget, så sidder regeringspartierne helt konsekvent og stemmer imod dispensationerne. Det er sandheden i denne her sag, og den sandhed skal frem, sådan at de, der har lyst til at se gennem myterne, i hvert fald har mulighed for det.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er to korte bemærkninger. Den første er hr. Søren Krarup, den næste er fru Else Theill Sørensen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu er hr. Søren Søndergaard jo en taktiker af dimensioner, og det er jo karakteristisk, at selvfølgelig kan han ikke opfatte vores stillingtagen som andet end taktik. At vi simpelt hen mener, hvad vi siger, og at vi handler efter vores samvittighed, er naturligvis for en Enhedslistemand fuldstændig ukendt. Det skal han have lov til, sådan er han nu.

Men jeg synes, der er noget ufint i, at han trækker sådan nogle tilfælde frem og begynder at bruge dem. De er alle sammen genstande for et skøn. Selvfølgelig kan der siges meget mere i de enkelte tilfælde, end hr. Søren Søndergaard gør. Derfor synes jeg, der er noget uanstændigt i det.

Jeg får lyst til at svare ved at fortælle en anden historie, der skildrer lidt af den massive ortodoksi, som behersker den del af Folketingssalen, hvor hr. Søndergaard sidder. Jeg husker, der var en sydafrikaner, der søgte dansk indfødsret. Han blev mødt af rasende modstand fra venstrefløjen, indtil det blev meddelt, at han var sort. Så fik han den.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal bare sådan for historieskrivningens skyld lige sige, at efter § 25, stk. 2, kan de ansøgere, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1, dog optages på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, hvis vedkommende på grund af psykisk sygdom... osv., og den paragraf bliver faktisk brugt.

Det her har tidligere heddet kontorcirkulæret, det hed det, fordi det er det, som Indfødsretskontoret bruger som retningslinjer. Der er i hvert fald ca. 30 af dem, der er optaget helt uden at komme over i udvalget, som er optaget under den paragraf, så det er altså ikke rigtigt, at der ikke gives den dispensation. Der er faktisk også nogle, der har fået dispensationen i udvalget, dem kan jeg ikke tallet på, og der er også nogle, der har fået afslag. Men paragraffen bliver brugt.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er måske første gang, vi hører sådan en eksempelsamling i Folketingssalen, men vi har jo før hørt denne grådkvalte medlidenhed med de stakkels mennesker, der har været så forfærdelig